

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Nyt fra Folkebevægelsen : Sig nej til EU : X ved Liste N den 10. juni 1999

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1999

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Nyt fra Folkebevægelsen

Klar til valget

På sit landsmøde opstillede Folkebevægelsen 20 kandidater til valget til EU-Parlamentet den 10. juni 1999.

I denne avis giver vi en kort præsentation af de 20 kandidater med en særlig udførlig omtale af spidskandidaten, Ole Krarup, der jo fortsætter i endnu en periode.

Vi bringer desuden et par korte artikler om de forhold, som får Folkebevægelsen til at gå ind for en dansk udmeldelse af EU.

Foto: Morten Madsen

Afskaffelsen af kronen skal bane vejen for den europæiske union

EU blander sig i mere og mere

Hensynet til konkurrencen går forud for alt andet – både sundheden og den sunde fornuft.

Når folk står frysende og venter på forsinkede tog, bør de sende en venlig hilsen til EU. Et EU-direktiv har nemlig ført til, at ansvaret for spor og signaler er fjernet fra DSB og anbragt i en særlig banestyrelse, som tilsynsladende ikke er særlig interesset i, at togene kører til tiden. Bilsterner kan også tænke venligt på EU – i hvert fald dem, der ikke har råd til at købe en ny bil hvert tredje år. EU har nemlig gennemtvinget, at bilerne skal til syn allerede efter fire år, og at de derefter skal synes hvert andet år. EU's bilfabrikker har problemer, og man håber, at de mange syn af gamle biler kan få danske bilmiljøer til at købe flere nye biler.

Hvis bilsterner samtidig synes, at regningerne på værk-

stedet er steget i forhold til tidligere, skyldes det i mange tilfælde også EU. Man har nemlig forbudt, at andre end bilernes fabrikanter må fremstille reservedele...

De livstruende stoffer

At tog er forsinkede, og at bilsterner skal bruge tid og penge på unødvendige bilsyn kan man selvfølgelig leve med. Værre er det, at EU ikke giver Danmark lov til at forbyde landbruget at bruge antibiotika i dyrenes foder. Flere og flere bakterier bliver immune over for Leks, penicillin, og en skønne dag vil mennesker dø eller få langvarige sygdomme, fordi penicillinet ikke virker.

EU gør det også svært for Danmark at forbyde stoffer, som kan fremkalde kræft eller være til fare for nervesystemet eller arveanlæggen. Det gælder således ikke færre end 70 rengøringsmidler, som er undersøgt af Arbejdsministeriets Brandsikkerhedscenter er i fare,

EU-valget kan afgøre kampen mod ØMU'en

Hvis regeringen får sin vilje, bliver den danske krone afskaffet om blot tre år.

For nylig meddelte statsminister Nyrrup Rasmussen, at der snart skal holdes folkeafstemning om Danmarks tilslutning til ØMU'ens sidste fase – og dermed afskaffelsen af den danske krone. Afstemningen skal dog tidligst holdes i år 2001, siger han derefter beroligende.

Om afstemningen virkelig bliver holdt i år 2001 er en anden ting. Der kan ske så mange ting på de internationale markeder. Og så skal der formentlig være valg i østen efteråret 2001 eller foråret 2002. Det kan altså være for tidligt til en udskydelse af beslutningen.

Men man skal ikke tage fejl af noget. Regeringen ønsker at være med i den fælles mønt, euroen. Kun frygten for vægterne holder den tilbage. Glenet er løbnerne fra Edinburgh, som fik bevret et ja til Maastricht igennem ved folkeafstemningen i 1993.

Når fælden klapper

Et dansk ja til ØMU'ens sidste fase vil formentlig betyde, at vi afstår den sidste del af den

fordi EU tvinger os til at tillade en række isolerende stoffer, som smelter i tilfælde af brand.

Det er også blevet tilladt at bruge bly i hårfarvermidler, skønt bly er et af de mest sundhedsfarlige stoffer, der findes.

EU ønsker også at blande sig i den sociale politik. Det er en af grundene til, at ØMU'en er blevet oprettet.

Irritationerne

Andre eksempler kalder først og fremmest på smil – eller irritationen.

Det gælder således de berygtede flugtskilte, der efter EU's regler skal være firkantede.

Det gælder bestemmelserne om, at dyr der skal sendes til slagting, skal have mærker i ørene – hvorpå mærkerne straks efter slagtingen anbringes i papirkuven.

Det gælder forbuddet mod, at hinkosten må være lavet af glas – fordi glas folgte et EU-direktiv kun må bruges i legetøj, når det er strengt nødvendigt.

danske selvstændighed – nemlig retten til at føre vor egen økonomiske politik. Denne ret er på mange måder blevet beskåret i de senere år. Pres fra udlandet og den tætte tilknytning til D-marken sætter sine grænser. Men vi bestemmer dog selv over, hvor meget det offentlige skal bruge af penge. Det er denne ret, der har sikret os den kraftige fremgang i beskæftigelsen, som vi har oplevet i de sidste fem år.

Er vi først medlemmer af den fælles mønt, klapper fælden. Så må vi påtvinge os de krav, EU stiller til vores offentlige udgifter. Gør vi ikke det, vil store pengebøder tvinge os til at makke ret.

Rammes Danmark af en økonomisk krise, har vi ikke længere den mulighed, som vi trods alt har i dag – at redskrive kronens værdi og dermed sikre en bedre konkurrenceevne og en højere beskæftigelse.

Ingen fordele

Regeringen siger, at der er store økonomiske fordele ved at være med i ØMU'en, men de er i virkeligheden så små, at de er svære at få øje på.

Den påståede gevinst ved at være med i den fælles mønt bygger på, at vi vil få en lidt

lavere rente, end hvis vi står uden for Euro-samarbejdet. Regeringen hævder, at det vil koste over seks milliarder kroner, men den væsentlig mere nøgterne direktør for Jyske Bank, Anders Dam, siger, at det i værste fald vil give en udgift på lidt over en milliard.

En milliard lyder måske af meget, men selv seks milliarder er mindre end 0,5 procent af de samlede danske indtægter på et år. Altså de rene peberrodter.

Og så bygger »gevinsten« endda på den forudsætning, at euroen vil klare sig godt. Hvis euroen rammes af en krise, vil den danske krone blive mere efterspurgt, og vi vil dermed få lavere rente end euro-landene.

Men den slags regnestykker laver man sjovt nok ikke. Hverken i regeringen eller i mediene.

EU-valgets betydning

Et dansk ja til euroen vil være en katastrofe af langst større omfang end både Maastricht og Amsterdam. Derfor er det utrolig vigtigt, at Folkebevægelsen får et godt valg i juni 1999.

En styrket Folkebevægelse kan naturligvis ikke forhindre, at regeringen og Folketingets flertal sender ØMU'en til folkeafstemning. Men det vil styrke os i den kamp, der skal foregå efter valget.

I al retfærdighed må det dog oplyses, at EU har opgivet at indføre fælles regler for snareblind og for ligkister!

Ønsket om konkurrence

Hvorfor blander EU sig i så meget?

Forklaringen ligger i hensynet til konkurrencen. EU-systemet

met sætter hensynet til den frie konkurrence over alt andet – både sundheden og den sunde fornuft.

I denne tegning i Politiken den 31. juli 1978 gør Bo Boiesen grim med EU's tilberedte til at ville harmonisere alt – også havarbejdet.

SIG NEJ TIL EU – X VED LISTE N DEN 10. JUNI 1999

Susanne Arends

49, Lønstrup i Vendsyssel, korrespondent. Medlem af Enhedslisten og medlem af Folkebevægelsens forretningsudvalg siden 1992. Ansvarsvende redaktør for Folk i Bevægelse.

»Jeg finder det forkasteligt, at man vil bygge en union op i Europa umiddelbart efter, at muren er faldet. Unionen er for stor, når det gælder om at få demokratiet til at fungere, og den forlyftigt ansvar over for de store problemer, vi står over for med hensyn til miljø, menneskerettigheder og en rimelig fordeling af verdens rigdomme.«

Margrethe Berg

33, Herning, cand.mag. i musik og drama. Videreuddanner sig for tiden med sang og læser på teologi for lægfolk. Medlem af Folkebevægelsen siden 1986 og af Forretningsudvalget 1995-1997. Sidder i Danmarks Radios programråd for EF-modstandernes lytter- og seerforbund. Var kandidat for Demokratiske Fornyelse.

»Jeg går stærkt op i økologiske spørgsmål og vedvarende energi og interesserer mig også for menneskerettigheder samt kultur- og mediepolitik. Jeg er imod EU, fordi demokrati er umuligt, når der ikke er en fælles offentlighed, hvor meningene kan brydes.«

Jens Borking

46, Brønshøj. Bygningsmedler og næstformand i den københavnske fagforening Tre Industri Byg. Går stærkt ind for udvikling af demokratiet i fagforeningen og forbundet med bl.a. åbne udvalg og inddragelse af medlemmer i arbejdet.

»Jeg er imod EU, hvis udvikling jeg betragter som den største trussel mod udviklingen af et levende demokrati. Styret af store selskaber arbejder man på at gennemføre et system, hvor en billig og fleksibel arbejdskraft er til rådighed døgnet rundt. Derfor søger man at udvande overenskomsterne og at harmonisere skatter og sociale ydelser.«

Lave Knud Broch

26, København, stud.scient.pol. Styrelsesmedlem i FN-forbundet, hvor han arbejder til februar for derefter at starte på sit speciale. Siden 1992 i Folkebevægelsens forretningsudvalg. Folketingskandidat for De Radikale. Officer af reserven i Beredskabskorps (tidligere Civilforsvaret).

»Jeg er en varm tilhænger af det nordiske samarbejde! Jeg går imod EU, fordi jeg ser det som et forsøg på at skabe en ny supermagt, og fordi EU skader demokratiet og miljøet. Vi har brug for et internationalt retssystem - ikke for flere supermagter. FN skal styrkes - ikke EU. Et godt valg i juni vil gøre det lettere at vinde folkestemningen om ØMU'en.«

Thomas Bugge

22, Nørrebro, stud.jur. Kasserer for Folkebevægelsens Ungdom. Har i fire år været medlem af organisationen Rød Ungdom.

»Jeg går imod EU, fordi jeg er socialist og ser, hvordan EU underminerer de danske overenskomster ved EU-direktiver, ligesom man svækker de faglige rettigheder gennem unionsborgerskabet. Jeg frygter også Schengen-samarbejdet og de øgede bebojelse, man giver til Europol - uden nogen form for effektiv kontrol.«

Alfred Hansen

66, Korup ved Odense, lærer. Har ved siden af sit lærerarbejde arbejdet som forsikrings- og vurderingsmand. Fra 1979 til 1983 sad han i Folketinget som repræsentant for Danmarks Retsforbund.

»Jeg går imod EU, fordi jeg mener, at vi skal være herre i eget hus og ikke lade os drikke, hvad vi skal gøre politisk. Desuden er jeg modstander af bloddannelselse, hvor man hele tiden skaber begrænsninger for indførslen af varer fra især u-landene - til skade for både dem og os.«

Jan Kappel

37, Aalborg, stud.scient.adm. Inden sit studium var han i nogle år rejsbetjent og kioskarbejder m.m. Arbejdede fra 1994 til 1996 for Folkebevægelsen i Bruxelles og Strasbourg og har siden da været sagsbehandler for Lis Jensen på især social- og arbejdsmarkedspolitik.

»I 1986 læste jeg EU-Kommissionens hvidbog om Det Indre Marked i forbindelse med mit studium. Det gav mig en fornemmelse af den afgrundsdybe forskel på det EU, som danske politikere talte om - og så det EU, der eksisterede i virkeligheden. Derfor har jeg siden 1991 deltaget i Folkebevægelsens arbejde.«

Winnie Lind

53, Gladsaxe, lærer og førtidspensionist. Har været med i Folkebevægelsen siden dens start og har i ti år været ansvarlig for Folkebevægelsens rejser til Strasbourg.

»Gennem mine mange besøg i EU-Parlamentet har jeg fået et godt kendskab til EU-bureaukratiet og er blevet klar over, at Parlamentet blander sig i længe flere politiske spørgsmål, end de danske vælgere får at vide. Derfor er det vigtigt, at Folkebevægelsen kan fortsætte med at bringe så mange oplysninger hjem, som man gør.«

Jan Møgelbjerg

39, Vestbirk ved Skanderborg. Startede som redaktionssekretær på Det ny Notat og arbejder nu med kommunikation og folkeoplysning, blandt andet på internettet. Medlem af Retsforbundet, talsmand for Demokratiske Fornyelse og medlem af Folkebevægelsens forretningsudvalg i fire år.

»Jeg ønsker et samfund, der er bygget på et reelt folkestyre og styret af de værdier, som vælgerne lægger vægt på. Derfor er jeg imod et EU, der bygger på, at alt gøres til varer - fra pensioner til affald. Jeg føler også, at EU's regler strider mod ideerne bag den danske og nordiske velfærdssat og bag den danske miljøpolitik.«

Niels Petersen

69, Skærbæk ved Ribe. Er landmand og ejendomsmandler. Arbejdede desuden i 37 år for et forsikringselskab. Medlem af partiet Venstre og i 25 år formand for den lokale vælgerforening.

»Ørprindeligt gik jeg ind for EU, men det vendte i 1960'erne. EU's landbrugspolitik med politisk fastsatte priser selvbjalpne landbrug, som mit partis kandidater talte om. Samtidig blev det mere og mere klart, at man traf afgørelserne hen over hovedet på vælgerne. Denne hulhed i beslutningsprocessen vil jeg gerne være med til at afsløre.«

Inge Skov

51, Århus, socialrådgiver siden 1975. Arbejdede de første syv år i socialforvaltningen og var derefter tre år som u-landsfrivillig i Afrika. De sidste 11 år ansat i fagbevægelsen.

»Jeg føler, at den danske socialpolitik bliver mere og mere omklamret af EU's strenge krav til den offentlige økonomi, som har udhulet den danske velfærdsmodel. Jeg er også modstander af EU's sikkerhedspolitik og ønsket om et

Thorkil Sohn

48, Ulfborg. Fra 1976 forstander for Husby Efterskole ved Ulfborg vest for Holstebro. Indtil 1980 medlem af partiet Venstre. Brod med partiet på grund af dets EU-politik og meldte sig ind i Retsforbundet, som han flere gange har været kandidat for.

»Jeg er først og fremmest gået ind i EU-modstanden, fordi jeg vil bevare Danmarks årtusindgamle selvstændighed. Man kan ikke retmæssigt fragte et folk retten til at styre dets eget land. Gør man det alligevel, risikerer man oprør og uro.»

Ditte Staun

21, Århus. Har i halvandet år studeret statskundskab. Står politisk nærmest De Radikale. Siden 1998 medlem af Folkebevægelsens forretningsudvalg.

»Hensynet til demokratiet er kernen i min modstand. Vi kan alle tage fornuftige beslutninger, hvis vi får lov. Jo mere ansvar, man tager fra den enkelte, des mindre ansvarlighed får man. Selvfølgelig skal vi samarbejde med andre lande, men det kræver ikke en union. Tværtimod er det kun gennem mangfoldighed, at man får udvikling.»

Karina Rohr Sørensen

23, Esbjerg. Studerer ved den Sociale Højskole i Esbjerg. Medlem af DKP/ML og Rød Ungdom og siden 1996 medlem af Folkebevægelsens forretningsudvalg.

»Vores love dikteres i stadig større omfang fra EU. Det har blandt andet medført en destruktiv miljølovgivning, som er dikteret af de store internationale kemikoncerner. Samtidig opbygger man store kødlagre, der stammer fra dyr, som i vidt omfang er fodret med foder fra u-landene. Det er stødende og uetisk, når millioner af mennesker sultet.»

Per Sørensen

62, Rodovre, tillidsmand i Murersvendenes Fagforening af 1919 for København og Omegn. Medlem af Folkebevægelsens forretningsudvalg.

»Jeg arbejder især på at bekæmpe EU's indflydelse på det faglige og socialpolitiske område, og jeg er stærkt betænkelig ved, at man ikke har en ærlig debat om, hvad EU betyder – hverken i samfundet eller i mit eget forbund. De politiske og faglige ledere ønsker at skræmme folk til at sætte krydset ved ja ved folkeafstemningerne. Det er foruroligende og må bekæmpes.»

Jean Thierry

25, Hvidovre, B.A. og stud.polit. Leder af Unge mod Unionens tænketank og udenrigspolitisk ordfører for De Grønne, som han også repræsenterer i sammenslutningen af Grønne Partier i Europa.

»Min EU-modstand er det modsatte af fremmedangst og national egoisme. Europa har brug for alternativer til EU. Vi har for eksempel Europarådet, OSCE og FN's økonomiske råd for Europa. De omfatter hele Europa, også Østeuropa, som har brug for al den støtte, vi kan give.»

Christian Thygesen

48, Ulfborg ved Viborg. Arbejder ved Viborg Kommunes parkvassen og er i fritiden busmand med 17 tønder sand og 5 køer. Spiller desuden i rockorkestret Knoldsparkerne. Medlem af Folkebevægelsens forretningsudvalg siden 1993.

»Jeg går ind for økologisk og bæredygtig produktion og er tilhænger af internationalt samarbejde – også i forbindelse med unionsmodstanden, som jeg ønsker at styrke i hele Europa. Jeg interesserer mig især for EU's landbrugs-, arbejdsmarkeds- og energipolitik.»

Arne Würgler

55, Hellerup, højskolelærer og skabende og udøvende kunstner gennem 25 år. Formand for danske sangskrivere og komponister og fast beskæftiget med forsvaret for kunstneriske rettigheder. Har deltaget i kampen mod EU siden 1968 og var en af de 12 danskere, der rejste grundlovsagen ved domstolene.

»Jeg er imod EU, fordi de rigtige beslutninger kun kan tages i overskuelige enheder med selvstyre og autonomi. Overnationale og centralistiske bureaukratier skaber monopoler, økonomisk skævvridning og polarisering mellem rige og fattige.»

Kit Aastrup

47, Århus, socialrådgiver og cand.scient.soc. Formand for »Samarbejdet mellem Arbejdere og Akademikere« og medlem af Enhedslisten.

»Mangelen på demokrati i EU bliver mere og mere tydelig, og den kommende europæiske superstat vil sætte befolkningen helt uden indflydelse. Derfor må vores medlemskab holde op. Carl Scharnberg skrev engang: »Det nye sker, når den, der altid var tiltænkt tilskuerens rolle, begynder at blande sig.« Jeg mener, at vi kan komme ud af EU, hvis vi bare er mange nok, der blander os.»

Modstanderne spinder ikke guld

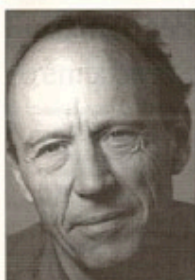
EU-parlamentets diater og rejsegodtgørelser er uanstændigt høje. Så høje, at et medlem af EU-Parlamentet uden besvær kan skaffe sig et årligt overskud på mellem 250.000 og 300.000 kroner og stadig rejse, bo og spise rimelig godt.

Disse penge er ekstra meget værd, fordi de ikke beskattes. Hvis de skulle tjene det samme i Danmark, måtte de have en årlig løn på cirka 600.000 kroner.

De eneste undtagelser er de fire medlemmer, der sidder for Junibevegelsen og Folkebevægelsen. De betaler hver 277.500 kroner om året til de bevægelser, der har valgt dem.

Hvis man vil tjene penge på EU-Parlamentet, skal man altså ikke stille op for Folkebevægelsen.

Heldigvis har det ikke afskrækket de 20 udmærkede kandidater, der stiller op for os til valget i juni.

EU-Parlamentet giver mange nederlag, men det skaffer en viden, som vi ellers ikke ville få, siger Ole Krarup.

Ved EU-Parlamentsvalget den 10. juni 1999 er Ole Krarup Folkebevægelsens spidskandidat, som har været det ved sidste valg i 1994. Folkebevægelsens anden næstvalgte medlem, Lis Jensen, har derimod valgt at træde sig efter én valgperiode. Vi har spurgt Ole om, hvad han mener om arbejdet i Parlamentet, og hvorfor han fortsætter.

Opløftende at se den voksende EU-modstand

»Det sidste spørgsmål kan jeg besvare med det samme: Jeg gør det, fordi jeg ikke kan lade være. Efter afstemningen om Amsterdam-traktaten lod jeg, at det vil være forkert at melde fra. Jeg vil gerne signalere, at min modstand mod EU er usvækket.«

Men er arbejdet i Parlamentet ikke belastende i længe?

»Det er et rækkerliv at sidde i Parlamentet, fordi det evindelge rejser er forbundet usandt, både personligt og politisk. Men arbejdet har også sine gode sider – især når man er modstander af systemet.«

Jeg tænker her særligt på, at vi som medlemmer af Parlamentet kan følge med i, hvordan udviklingsdynamikken er i EU. Vi kan se, hvad der er på vej til at ske inden for f.eks. social- og arbejdsmarkedspolitik, udenrigs- og sikkerhedspolitik og rets- og politisamarbejde.«

Modstanden i de andre lande

Hvordan ser man i de andre lande på den danske modstand?

»Med en stigende grad af forståelse. Modstanden mod Unio-

nen vokser støt i hele Europa og ikke mindst i de lande, hvis regeringer netop nu søger om EU-medlemskab.

Det kan vi se på brede europæiske debatter, blandt andet dem, der holdes i unionsmodstandernes fælles organ, TEAM.

For nylig blev der således holdt et møde i Sloveniens hovedstad Ljubljana, hvor markante og velfungerende grupper gik imod tanken om at gå ind i EU. Det er betydningsfuldt, fordi netop Slovenien nok er det af ansøgerlandene, der har størst mulighed for at komme ind.

Lignende oplevelser har jeg haft med folk fra Ungarn og de baltiske lande.«

Et helvede for tilhængerne
Du antyder jo, at det var en fordel at være modstander, når man var i EU-Parlamentet. Hvorfor det?

»Når man sidder som modstander, ved man, at den vigtigste opgave ligger i Danmark. Det giver en rar bevidsthed, som tilhængerne ikke har. For dem må det nærmest være et helvede at sidde i Parlamentet.

Selv de mest overbeviste EU-tilhængere kan ikke undgå at blive klar over, at utrolig mange ting fungerer på en utilfredsstillende måde.

Samtidig har de ikke som os et bagland i Danmark, der kan hjælpe dem.«

Hvad Grundlovssagen betød

I det sidste år har du også haft en stor sag i Danmark, nemlig Grundlovssagen, hvor du var med til at føre sagen med statsminister Nyrup Rasmussen. I hoveddel, at han havde overtrådt Grundloven ved at underskrive Maastricht-traktaten, men kunne ikke få Højesteret til at give jer medhold. Er du skuffet over, at I tabte?

»Jeg vil ikke sige, at jeg er skuffet, men jeg følte jo, at vi havde en god sag, og jeg havde måske ventet en klarere dom i sagen, end vi rent faktisk fik.«

Varde du ikke med din mangeårige erfaring som professor i jura have foreslået, at det ville gå på denne måde?

»En sag som Grundlovssagen føres med to vinkler. Den ene bestemmes af den indre skæpsis og det gustne overlag,

den anden af den elementære retfærdighedsans, naiviteten om du vil.

Den indre stemme siger: Schiefgeligt tor Højesteret ikke gå imod et kompakt folketingsflertal. Det har Højesteret aldrig gjort for, hvorfor så nu?

Den naive retfærdighedsans signalerer derimod – optimistisk – positive forventninger om, at Højesteret følger Grundloven. Og det er det, man må procedere på.«

Har sagen haft betydning?

»Den har frem for alt haft enorm juridisk – og politisk – betydning som ansælsesundersøgning. Vi satte dagsordenen og fik en enestående mulighed for i fuld offentlighed og under stor bevågenhed at dokumentere en snigende og ukontrolleret sureneringsproces, der gennem de sidste 25 år har undermineret det danske folkestyre.

Og slutresultatet – Danmarkshistoriens mest omfattende højesteretsdom – vidner om, at sagen er blevet taget særdeles alvorligt.

Dermed er dommen et godt afsæt for den forestående politiske debat.

Det koster os penge at være med i EU

Og omkostningen bliver endnu større i de kommende år.

De fleste mennesker tror, at Danmark har økonomisk fordel af at være med i EU. Det er ikke så mærkeligt, for det får de jo næsten hver dag at vide i medierne. Og ved folkeafstemningerne har EU-tilhængerne triumferet altid været, at medlemskabet kunne blive bragt i fare.

I virkelighedens verden koster medlemskabet af EU imidlertid danskerne penge, og vores økonomi ville være bedre, hvis vi ikke var medlemmer.

Betaler mere, end vi modtager

Når man taler om EU's »fordele«, peger man næsten altid på, at Danmark betaler mindre til EU, end vi modtager.

Denne påstand har aldrig været korrekt, for de danske bidrag til EU betales af statskassen, mens EU's betalinger til Danmark går til helt tilfældige formål, først og fremmest til store landbrug og til egnsudviklingsprojekter, som vi i mange tilfælde aldrig selv ville have ydet støtte til.

Groft sagt kan man sige, at vi i de forløbne år har sendt et antal milliarder til EU og har fået dem tilbage med besked på, hvad de skulle bruges til!

Indtil for et år siden modtog vi dog lidt flere penge fra EU, end vi indbetalte. Men heller ikke det gælder længere. I år forventes, at vi får et tab på 1500 millioner kroner, og i 1999 vil vi formentlig betale mellem fire og fem milliarder kroner mere, end vi modtager.

På længere sigt må det forventes, at underskuddet i forhold til EU vil stige til mellem 15 og 20 milliarder kroner, for-

EU har gjort det dyrere at cykle. I dag skal der betales en overpris på over 30 procent for mærker som Centurion og Tårnby, der fremstilles i Taiwan.

di vi vil få mindre i landbrugsstøtte og skal betale mere til de østeuropæiske lande.

Det må dog straks siges, at dette ikke er Folkebevægelsens begrundelse for at være modstander af disse landes optagelse i EU. Vi mener, at optagelsen vil være en både politisk og økonomisk katastrofe for de pågældende lande, der

risikerer at få deres erhvervslevløbet over ende i konkurrencen med den stærke vest-europæiske industri.

Varene bliver dyrere

Den virkelige omkostning ved at være medlem af EU ligger dog i, at vi betaler en væsentlig overpris på en lang række varer, fordi EU fører en toldpolitik, der skal beskytte ineffektive producenter i især Frankrig og Italien.

Derfor betaler vi for eksempel i dag 10 procent mere for bilerne, end vi ville gøre, hvis vi stod uden for. Vi betaler 9,5 procent mere for cd-spillere og 8 procent for videomaskiner. For cykler betaler vi i øjeblikket en overpris på mere end 30 procent.

Denne udgift vil vi undgå ved at træde ud af EU. Besparelsen vil formentlig ligge på mellem 10 og 15 milliarder kroner om året eller mere end det valutaunderskud, vi regner med at få i 1998.

Danmarks valutaproblemer kan faktisk løses med et slag,

hvis vi går ud af EU!

EFIA's betydning

Men bliver vi ikke isoleret, hvis vi træder ud? Spørger mange. Kan vi overhovedet sælge vores varer?

Bekymringen er overflødig. I det øjeblik, vi træder ud af EU, bliver vi automatisk medlemmer af frihandelsområdet EFTA, og det betyder, at vores industrivarer frit kan sælges i hele EU – ligesom EU's industrivarer naturligvis fortsat kan sælges hos os.

EFTA-afalen gælder ganske vist ikke for landbrugs- og fiskerivarer, men det problem vil kunne løses, hvis man tager fat på det i forbindelse med en folkeafstemning om en ændring af EU-traktaten. Hvis vi stemmer nej, er de andre EU-lande nemlig nødt til at handle med os for at få deres traktatændringer igennem.

Lovrigt skal man ikke glemme, at EU også har et betydeligt salg af landbrugsvarer til Danmark. Den tid er forbi, hvor Danmark kun udførte landbrugsvarer.

☐ Jeg ønsker oplysninger om Folkebevægelsen ☐ Jeg ønsker at blive medlem (150 kr. om året, halv pris for arbejdsløse og pensionister) ☐ Jeg vil melde mig ind i Folkebevægelsens Ungdom (50 kr.)	<div style="border: 1px solid black; width: 50px; height: 30px; margin: 0 auto; text-align: center;">Porto</div>
Navn _____ Gade/Vej _____ Postnr. _____ By _____	<div style="text-align: center;"> Folkebevægelsen mod EU Sigurdsgade 39 A 2200 København N </div>
(Sendes til Folkebevægelsen mod EU, Sigurdsgade 39 A, 2200 Kbh. N, tlf. 35 82 18 00, fax 35 82 18 06)	

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk